

ville gøre, han ville se fremad. Men det gælder så åbenbart ikke i det her tilfælde.

Jeg vil gerne holde statsministeren fast på, ikke hvad Hans Jørgen Jensen har sagt engang for 20 år siden, da han var generaldirektør, eller hvad det var, men hvad Christian Nissen har sagt til Politiken om, hvordan han opfattede den mail fra Brian Mikkelsen, nemlig som pression. Det kan statsministeren altså ikke løbe fra. Han kan heller ikke løbe fra, at der er fem medie- og statsretseksperter, der opfatter det her på samme måde.

Må jeg spørge statsministeren: Er det sådan, at det kun er statsministeren og kulturministeren, der ikke opfatter det her som pression? Er det sådan, at statsministeren fuldstændig vil imødegå, at når resten af befolkningen, resten af medierne og i øvrigt fem statsretseksperter opfatter det her som pression, så er der tale om, at det måske kunne opfattes som pression?

Og er det rimeligt, at en minister sender en mail til Danmarks Radio, der kan opfattes som pression?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må lige sige til hr. Mogens Jensen, at det nu ikke var nogle 20 år gamle udtalelser, tidligere generaldirektør Hans Jørgen Jensen er kommet med. Det var skam en udtalelse fra for nylig, nemlig den 16. marts, hvor han siger, at han også har været udsat for, at politikere, ministre i socialdemokratiske regeringer, har brokket sig over Danmarks Radios dækning.

Altså, det, at man giver udtryk for sin mening, er vel ikke udtryk for, at man udøver pression? Det mener Christian Nissen jo heller ikke, for han sagde til Politiken den 17. marts:

»Da jeg sad og skrev bogen i efteråret, hæftede jeg mig slet ikke ved mailen fra Brian Mikkelsen. Og jeg opfattede den da slet ikke som en sensation.«

Hvis han virkelig opfattede den som pression, er det da mærkeligt, den først kommer frem 4 år efter, at den blev sendt.

Altså igen, sørg nu lige for, at den her sag måske kommer ned i den størrelse, hvor den hører til. Jeg kan godt forstå, at hr. Mogens Jensen prøver at skrue sig op og gøre det til en stor sag, men det er altså ikke nogen særlig stor sag. Det er en mail som led i en løbende dialog mellem en minister og en bestyrelsesformand.

Mogens Jensen (S):

Jeg kan da også godt forstå, at statsministeren forsøger at skrue det ned til en meget lille sag, for der er jo tale om en sag, som også internationalt vækker opsigt. For der er tale om en sag, hvor en regering – nu kan vi jo ikke få statsministeren til at fortælle, hvad der er sket – på et regeringsmøde åbenbart har siddet og drøftet Danmarks Radios dækning af Irakkrigen, drøftet navngivne journalister og deres dækning og udtrykt utilfredshed med det. Og derefter har statsministeren konkluderet og bedt kulturministeren om at henvende sig til Danmarks Radios bestyrelsesformand for at få sat lidt skik på tingene og få Danmarks Radio til at rette ind efter regeringen.

Kl. 13.20

Det er jo det, der er sket, og det er jo det, statsministeren forsøger at gøre til en lille sag, og jeg synes, det er helt urimeligt over for befolkningen, at statsministeren mørkelægger den her sag. Vi kan ikke få at vide, hvad der er foregået på det regeringsmøde.

Statsministeren benægte nærmest, at der er foregået noget på det regeringsmøde, men det står jo sort på hvidt, og kulturministeren har berettet, lige præcis hvad der er sket, lige præcis hvad der er sagt, og jeg må endnu en gang spørge statsministeren: Synes statsministeren, det er rimeligt, at en minister sender en mail af truende karakter til Danmarks Radio?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst må jeg sige til hr. Mogens Jensen, at hr. Mogens Jensens beskrivelse af, hvad der er foregået på det pågældende ministermøde, fuldstændig må stå for hr. Mogens Jensens egen regning. Det har ikke hold i virkeligheden.

For det andet vil jeg afvise påstanden om, at der skulle være tale om en mail, som er skrevet i en truende tone, og for det tredje må jeg slå fast, at det jo er meget naturligt, at en kulturminister har en løbende dialog med en bestyrelsesformand i Danmarks Radio.

Mogens Jensen (S):

Statsministeren kan jo opfatte, hvad han mener er pression, sådan som han vil. Vi har et udsagn fra Christian Nissen, der opfattede den pågældende mail som pression. Vi har udsagn fra Lisbeth Knudsen om tilsvarende eksempler. Vi har flere statsretseksperter, f.eks. mediejurist Oluf Jørgensen, der siger, at brevet indeholder trusler om privatisering og er dermed utvivlsomt et for-